Lămuriri cu privire la mărturisirea echilibrată a celor care s-au îngrădit canonic și patristic de erezie

Să nu credeți că noi, cei îngrădiți de erezia ecumenismului legiferată la minciuno-sinodul din Creta, dorim discreditarea cuiva sau că luptăm împotriva fiilor Bisericii Ortodoxe. Întotdeauna, în Biserică, au existat frământări, mai ales atunci când au apărut învățături greșite. Tăcerea în astfel de vremuri înseamnă necredință („a treia formă de ateism" – Sfântul Grigorie Palama) sau chiar trădare. Dacă am urmări cu atenție aceste polemici și neînțelegeri, am vedea că în urma lor a reînviat o teologie a Bisericii care trebuie luată în seamă în aceste vremuri de apostazie. Un teolog bulgar, prezent anul acesta la o sinaxă din Grecia, organizată de părintele Theodoros Zisis, a prezentat un referat în care scotea în evidență ideea că sinodul din Creta are meritul, pe de o parte, prin hotărârile eretice luate, de a începe lupta împotriva ecumenismului, iar pe de altă parte, de a-i scoate din Biserică pe extremiștii potrivnici învățăturilor sănătoase și echilibrate.

Așadar, pericolul și sminteala nu sunt discuțiile și polemicile (vedem în Sfânta Scriptură că și între Sfinții Apostoli Petru și Pavel au existat neînțelegeri, și în întreaga istorie bisericească găsim numeroase exemple), ci:

1. Propovăduirea ereziei ecumenismului și încălcarea Sfintelor Canoane și învățăturile ale Sfinților Părinți;
2. Extremismul unora și forma pătimașă de „mărturisire";
3. Tăcerea (starea de căldicel) ca părtășie și complicitate la apostazie;

Așadar, un creștin ortodox nu se smintește de aceste polemici, ci ia ceea ce este bun pentru mântuire și participă la discuții cu duh de pace, smerenie și dragoste la zidirea semenilor săi.

Gândiți-vă, totodată, că sunt foarte mulți care dezinformează și asmut „spiritele" pentru ca să se creadă că noi, cei care ne-am îngrădit corect și canonic de erezie, am fi niște diversioniști sau potrivnici Bisericii Ortodoxe. Să nu fie!